

in je zaostal; sedaj prosi generala, naj ga postavi z zastavo pred drugi bataljon. To se mu je dovolilo in stari junak podprt od 2 mladeničev je hrabro stopal naprej in srečno zasadil ruskega orla na dobljeno turško šanco. V istem trenutku so Rusi mesto naskočili tudi od južne strani in mislili so, da bo nastalo strašno krvi prelivanje. Ali ni se zgodilo tako. Turki videvši dvojni naskok popustijo vse in iz mesta zbežijo, kder le morejo, samo kanonirji se hrabro branijo pri svojih kanonih do zadnje kaplice krvi. Vse polno jih je mrtvih ležalo po šancah, nasipih in grabnih. Kmalu potem je general Melikov z svojim štabom prijahal v mesto; vojaki so ga pozdravljali z gromovitim: urá, urá. General jih pohvali ter reče: „Vi ste prvi, ki ste veliko veselje napravili caru in materi (matjaški) Rusiji.“ Te besede so pozročile nepopisljivo navdušenost. Mnogi oficirji in vojaki so se veselja jokali. Po mestu se je povsod videlo, kako strašne da so ruske kroglice in kako izvrstno streljajo ruski kanonirji. Turških mrtvecev je bilo 1500 treba pokopati. Zaplenilo se je 92 kanonov in mnogo streliva. Turki so morali veliko revščine in glada prestati. Kajti mrtveci so bili strašno izstradana in na pol naga telesa. — Rusi imajo mnogo konjenikov, kateri daleč pešcem naprej in po straneh jahajo in vse preiščejo, ob enem pa tudi gibanje glavnih oddelkov sovražniku prikrivljejo. To je Muktar-pašo naklonilo, da je tudi sam svoje konjenike zbral in jih poslal poizvedavati proti Karsu, kaj delajo Rusi. Ali to mu je bilo na veliko nesrečo, skoro vse svoje konjenišvo je zgubil. Zgodilo se je pa tako. Odposlani Muzapaša je z 4000 črkeskimi konjeniki prišel prvi večer jako utrujen v Begli-Ahmed, kder sklene prenočiti in nekoliko odpočinoti. Toda ruski general Čavčevaže je to zvedel še tisto noč. Hipoma se vzdigne on in jegovi kozaki in dragonarji. Vsak konjenik vzame na konja še po enega lahkega pešaka, ki ni imel druga seboj kakor puško, bajonet in patrone. Tako pripravljeni zasedejo Rusi svoje konje in brž pridrapljejo pred Begli-Ahmed, kder je vse spalo. Zdajci obdajo pešaki mestice, za njimi jašejo kozaki; sedaj užgejo skrajne hrame in postreljajo zaporedom vse Črkese, brž ko so se prikazali. Vseh 4000 Črkesev je palo izvzemši 800, kateri so se udali. Tudi Musa-paša je mrtev.

Smešničar 24. Dva trgovca sta se v krčmi pri kupici vina pričkala, kateri njima najbolj umé prodavati. Naposled pravi trgovec A: verujte mi, jaz Vas desetkrat prej prodam, kakor Vi mene enkrat! Trgovec B. mu pa odgovori: verujem; kajti za Vas mi itak nebi nikdo krajevarja obečal.

Razne stvari.

(Na konjiškem pokopališču) so postavili na grob č. g. Franca Klinea njegovi šolski tovariši prav lep spominek iz belega Pohorskega marmorja,

katerega je izdelal kamnosek J. Grile v Vitanji. Poleg navadnega napisa ima besede: Mlado srce tukaj spi, — Ki za dom in vero bilo. — Naj bi živelo plačilo — tam, kder nikdar noči ni!

(Zasačen je morivec) kmeta Mihorja v Podklostru na Koroškem. Hudodelnik je nek Kavalar iz Slov. Bistrice. V Belaku so ga prijeli. Morivec dekle v Oplotnicah, Pahole, se je res obesil, kakor je „Slov. Gosp.“ že poročal. Sodnija je samomor spricala.

(Mešan vlak) spusti južna železnica od 16. junija t. l. naprej vsaki den ob 5. uri 30 minutah zjutraj iz Celja do Ljubljane. Zvečer ob 6. uri 20 minutah pride zopet nazaj. To je velika dobrota za tamošnje ljudi!

(Mnogo ukradenega oblačila), moškega in ženskega so našli 7. maja na knezoškofjskem travniku v Leitersbergu in poškodovanci lahko svoje reči dobijo, če se v sodnijski hiši v Mariboru, v 1. nadstropju v sobani N. 10. oglasijo.

(Novemu mladeniškem semenišču Maksimiljanum) so darovali naš milostljivi knez in škof v spomin na polago vogelnega kamna, katerega so sami blagoslovili, ustanovniški kapital od 2000 gld. — Daj Bog novemu ustavu, ki ravno sedaj pri svojem novem vteteljenju vsestransko pomoči potrebuje, mnogo velikodušnih dobrotnikov.

(Družba duhovnikov). Za vezilo k škofovski petdesetletnici Pija IX. je prejela družba duhovnikov iz tuje škofije, od našega rojaka č. g. Dr. J. Muršeca, profesorja v pokoju v Gradcu, velikodušni dar od 1000 fl. s prelepo namembo: „Tukaj pošljem za lavantinsko duhovno društvo svoj mu že davno namenjeni prinesek od tisuč gld., naj iz njegovih letnih obresti dobiva užitek na blagi spomin prevažne petdesetletnice sv. Očeta Pija IX.“ — Bodi blagemu dobrotniku tukaj izrečena javna in najsrčnejša zahvala. Nadalje so k družbi vplačali č. gg. Lah in Smrečnik po 11 gld. (oba vstan. dopl.), Strašek 20 gld., Gostenčnik 11 gld. in dr. Lav. Gregorčec 11 gld.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Dr. Jožef Muršec, dosluženi profesor veronauka na Graški realki, je imenovan za kn. šk. duhovnega svetovaleca Lavantinske škofije — Č. Anton Suhač mlajši pride za kaplana v Veliko nedeljo in č. g. Mat. Kelemina za kaplana v sv. Lenart v slov. gor.

Dražbe III. 15. junija Lovro Cveti na Arlici 3250 fl. 19. junija Jakob Sitar v konjiškem okraju, 20. junija Ana Razpotnik pri Pragwaldu 235 fl. 22. junija Janez Klaužer v kozijanskem okraju; 23. junija Jožef Lebu v Trnem 1618 fl.

Listič uredništva: G. J. P. v Bijaševcih in S. K. v Borecih: zahvalnice odšedšim kaplanom ne objavljamo, zlasti ne zaradi cerkvenih zaslug! — G. R. v Rogacu: Vaših „desetek“ nismo razumeli. — Dopisi od sv. Jurija na Šavnici, od Slivnice, Loč in sv. Roptra prihodnjic.